

Брюксел, 19 ноември 2025 г.
(OR. en)

15639/25

Междуинституционално досие:
2025/0366 (NLE)

ANTIDISCRIM 109
COCON 68
COHOM 168
COPEN 353
DROIPEN 140
EDUC 456
FREMP 341
JAI 1720
MIGR 433
SOC 783
STATIS 89

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

От: Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор

До: Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз

Относно: Предложение за
РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА
относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Комитета на страните по Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие на неговото 19-о заседание, във връзка с препоръките и заключенията, адресирани към някои страни по Конвенцията, относно изпълнението от тяхна страна на тази Конвенция по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2025) 712 final.

Приложение: COM(2025) 712 final

Брюксел, 19.11.2025 г.
COM(2025) 712 final

2025/0366 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Комитета на страните по Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие на неговото 19-о заседание, във връзка с препоръките и заключенията, адресирани към някои страни по Конвенцията, относно изпълнението от тяхна страна на тази Конвенция по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. ПРЕДМЕТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Настоящото предложение се отнася до решението за установяване на позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза на 19-ото заседание на Комитета на страните по Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие („Истанбулската конвенция“ или „Конвенцията“) от 11 декември 2025 г. във връзка с предвиденото приемане на осем проекта на препоръки и един проект на заключения, адресирани до девет държави — страни по Конвенцията, относно прилагането от тяхна страна на Конвенцията.

2. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

2.1. Истанбулската конвенция

С Истанбулската конвенция се установява всеобхватен и хармонизиран набор от правила за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие в Европа и извън нея. Конвенцията влезе в сила на 1 август 2014 г.

ЕС подписа Конвенцията през юни 2017 г. и приключи процедурата по присъединяване с депозирането на 28 юни 2023 г. на два инструмента за утвърждаване, с което задейства влизането в сила на Конвенцията за ЕС на 1 октомври 2023 г. ЕС се присъедини към Конвенцията по отношение на въпросите, попадащи в неговата изключителна компетентност, а именно въпросите, свързани с институциите и публичната администрация на Съюза¹, и въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане². Всички държави — членки на ЕС, са подписали Конвенцията, а 22 от тях са я ратифицирали³.

2.2. Комитетът на страните

Комитетът на страните⁴ се състои от представителите на страните по Конвенцията. Страните трябва да се стремят да номинират като свои представители експерти от възможно най-висок ранг в областта на превенцията и борбата с насилието над жени и домашното насилие⁵. Задачите, възложени на Комитета на страните, са изброени в член 1 от неговия процедурен правилник⁶. На 1 октомври 2023 г. ЕС стана страна по

---

¹ Решение (ЕС) 2023/1075 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на институциите и публичната администрация на Съюза (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Решение (ЕС) 2023/1076 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на частите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, и по отношение на правото на убежище и забраната за връщане (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ Статус на ратифицирането към 12 ноември 2025 г.: AT (2013 г.); BE (2016 г.); CY (2017 г.); DE (2017 г.); DK (2014 г.); IE (2019 г.); EL (2018 г.); ES (2014 г.); EE (2017 г.); FI (2015 г.); FR (2014 г.); HR (2018 г.); IT (2013 г.); LU (2018 г.); MT (2014 г.); NL (2015 г.); PL (2015 г.); PT (2013 г.); RO (2016 г.); SI (2015 г.); SV (2014 г.); LV (2023 г.).

⁴ [Комитет на страните — Истанбулска конвенция, Действия срещу насилието над жени и домашното насилие \(coe.int\)](http://www.coe.int/t/treaties/ConventionAgainstViolenceAgainstWomen/ConventionAgainstViolenceAgainstWomen.aspx)

⁵ Член 2.1.б от процедурния правилник на Комитета на страните.

⁶ Документ IC-CP(2015)2, приет на 4 май 2015 г.

Конвенцията и съответно член на Комитета на страните (член 67, параграф 1 от Конвенцията).

2.3. Механизмът за мониторинг по Истанбулската конвенция

С Истанбулската конвенция се създава специален механизъм за мониторинг, за да се гарантира ефективното ѝ прилагане от страните по нея⁷. Целта е да се оцени начинът, по който Конвенцията се прилага на практика, и да се предоставят насоки на страните. Механизмът за мониторинг се състои от два отделни, но взаимодействащи си органа: независим експертен орган — Експертната група за действие срещу насилието над жени и домашното насилие (GREVIO) и Комитета на страните.

GREVIO е независима експертна група, натоварена със задачата да следи за изпълнението на Конвенцията за всяка отделна държава в съответствие с член 66, параграф 1 от Конвенцията. Процедурата за мониторинг е изложена в член 68 от Конвенцията. В съответствие с член 68, параграф 1 от Конвенцията новите страни по нея са длъжни да представят доклад (въз основа на въпросник, изготвен от GREVIO), в който се описват подробно законодателните и другите мерки, предприети от тях с цел привеждане в действие на Конвенцията. GREVIO изготвя доклад относно мерките, предприети от съответната страна за прилагане на Конвенцията, и предлага начини, по които страната може да се справи с констатираните проблеми⁸.

Въз основа на доклада на GREVIO и в съответствие с член 68, параграф 12 от Конвенцията Комитетът на страните може да приеме препоръки, адресирани до съответната страна, относно прилагането на Конвенцията и да определи срок, в който страната да представи отговор относно изпълнението на препоръките. Въз основа на тази разпоредба Комитетът на страните приема препоръки към страните, в които се прави разграничение между действия, които трябва да бъдат предприети възможно най-скоро, с изискване страната да докладва в срок от три години, и действия, които, макар и важни, могат да бъдат предприети на по-късен етап. След изтичането на тригодишния срок страната трябва да докладва на Комитета на страните за напредъка, постигнат при изпълнението на препоръките, адресирани до нея. Въз основа на тази информация, както и на всяка получена допълнителна информация, секретариатът на Комитета на страните⁹ изготвя заключения относно изпълнението на препоръките по отношение на всяка от подложените на преглед страни, които се приемат от Комитета на страните.

Тъй като процедурата за базова оценка е приключила за почти всички страни, в края на 2022 г. GREVIO взе решение да пристъпи към следващия етап от оценката. Съгласно член 68, параграф 3 от Конвенцията процедурите за оценка на GREVIO след базовата оценка се разделят на кръгове (наричани по-нататък „кръгове за тематична оценка“). Първият кръг за тематична оценка е озаглавен „Изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие“, който се провежда през периода 2023—2031 г. Базовата оценка обхваща около 60 члена от Истанбулската конвенция, а новата процедура за тематична оценка засяга 20 члена, а именно членове 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 и 56. С тези членове се определят стандарти за правоприлагащите органи, участниците в областта на наказателното правосъдие, предоставянето на общи и специализирани услуги за

⁷ Член 1, параграф 2 от Истанбулската конвенция.

⁸ Член 68, параграф 10 от Истанбулската конвенция.

⁹ Приложимата процедура за надзор на изпълнението и докладването е определена в „Рамка за надзор на изпълнението на препоръките, отправени към държавите — страни по Конвенцията“, приета от Комитета на страните на 13 април 2021 г., IC-CP/Inf(2021)2.

подкрепа на жертвите, както и общ подход, съобразен с нуждите на жертвите. Целта е да се осигури по-задълбочена оценка на тези области, като вниманието се съсредоточи върху постигнатия напредък по всеки член. На заседанието си през декември 2024 г. Комитетът на страните прие решение относно препоръките, които трябва да бъдат приети от него във връзка с докладите на GREVIO, приети като част от първия кръг на тематична оценка¹⁰.

Досега практиката на Комитета на страните беше да приема препоръки и заключения въз основа на консенсус по време на заседанията си, които се провеждат по искане¹¹ на една трета от страните, на председателя на Комитета на страните или на Генералния секретар на Съвета на Европа обикновено два пъти в годината.

2.4. Предвидените актове на Комитета на страните

На 11 декември 2025 г. по време на 19-ото си заседание Комитетът на страните се предвижда да пристъпи към приемането на осем проекта на препоръки (една въз основа на процедурата за базова оценка и седем — въз основа на първия кръг за тематична оценка), както и на едно заключение (наричани съответно „проектите на препоръки“ и „проекта на заключения“, а заедно „предвидените актове“):

- (1) Препоръка относно прилагането на Истанбулската конвенция от Обединеното кралство, съдържаща се в документ IC-CP(2025)22pro;v;
- (2) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Андора, съдържащи се в документ IC-CP(2025)23pro;v;
- (3) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Белгия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)24revpro;v;
- (4) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Франция, съдържащи се в документ IC-CP(2025)25pro;v;
- (5) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Италия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)26pro;v;
- (6) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Нидерландия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)27pro;v;
- (7) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Португалия [IC-CP(2025)28pro;v];
- (8) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Сърбия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)29pro;v; както и
- (9) Заключения относно изпълнението на препоръките по отношение на Полша, приети от Комитета на страните, съдържащи се в документ IC-CP(2025)30pro;v.

¹⁰ Съдържащи се в документ IC-CP(2024)10 rev.

¹¹ Член 67, параграф 2 от Конвенцията.

3. ПОЗИЦИЯ, КОЯТО ТРЯБВА ДА СЕ ЗАЕМЕ ОТ ИМЕТО НА СЪЮЗА

Предвидените актове се отнасят до прилагането на разпоредбите на Конвенцията, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, като например въпросите относно защитата и подкрепата на жертвите на насилие над жени и домашно насилие, както и прилагането на разпоредбите относно правото на убежище и забраната за връщане. Тези въпроси са обхванати от достиженията на правото на Съюза, и по-конкретно от Директивата за борба с насилието над жени и домашното насилие¹², Директивата за правата на жертвите¹³, Регламента относно процедурата за убежище¹⁴, Директивата относно стандартите за приемане¹⁵ и Директивата относно събирането на семейството¹⁶. Те са част от изключителната компетентност на ЕС, доколкото съответните разпоредби на Конвенцията могат да засегнат общите правила или да променят техния обхват по смисъла на член 3, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Тъй като предвидените актове могат да окажат съществено въздействие върху съдържанието на правото на Съюза, като повлияят върху тълкуването на съответните разпоредби на Конвенцията в бъдеще, е целесъобразно да се установи позицията, която трябва да се вземе от името на Съюза в рамките на Комитета на страните по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане.

Проектите на препоръки и проектът на заключения по въпроси от компетентността на Съюза са в съответствие с целите и политиките на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане и не поражда опасения по отношение на правото на Съюза. Поради това се предлага Съюзът да не повдига възражения срещу приемането на проектите на препоръки и заключения на 19-ото заседание на Комитета на страните.

4. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

4.1. Процесуалноправно основание

4.1.1. Принципи

В член 218, параграф 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда приемането на решения за установяване на „позициите, които трябва да се заемат от името на Съюза в рамките на орган, създаден със споразумение, когато този орган има за задача да приема актове с правно действие, с изключение на актовете за допълнение или изменение на институционалната рамка на споразумението“.

¹² Директива (ЕС) 2024/1385 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 г. относно борбата с насилието над жени и домашното насилие (ОВ L, 2024/1385, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/o>).

¹³ Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета (ОВ L 315, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

¹⁴ Регламент (ЕС) 2024/1348 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на обща процедура за международна закрила в Съюза и за отмяна на Директива 2013/32/ЕС (ОВ L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

¹⁵ Директива (ЕС) 2024/1346 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 г. за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила (ОВ L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

¹⁶ Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 г. относно правото на събиране на семейството (ОВ L 251, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

Понятието „актове с правно действие“ включва актове с правно действие по силата на нормите на международното право, които уреждат съответния орган. То включва и инструменти, които нямат обвързващ характер съгласно международното право, но са „годни да окажат съществено въздействие върху съдържанието на приemanата от законодателя на Съюза нормативна уредба“¹⁷.

4.1.2. Приложение в конкретния случай

Комитетът на страните е орган, създаден с Истанбулската конвенция. Предвидените актове, които Комитетът на страните има за задача да приеме, представляват актове с правно действие. Предвидените актове могат да окажат съществено въздействие върху съдържанието на правото на Съюза, тъй като могат да засегнат тълкуването на съответните разпоредби на Истанбулската конвенция в бъдеще. Поради това процесуалноправното основание за предложеното решение е член 218, параграф 9 от ДФЕС.

4.2. Материалноправно основание

4.2.1. Принципи

Материалноправното основание за дадено решение съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС зависи преди всичко от целта и съдържанието на предвидения акт, във връзка с който се заема позиция от името на Съюза. Ако предвиденият акт преследва две цели или се състои от две части и ако едната от целите или частите може да се определи като основна, докато другата е само акцесорна, решението съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС трябва да се основава на едно-единствено материалноправно основание, а именно на изискваното от основната или преобладаващата цел или част.

По отношение на предвиден акт, който преследва едновременно няколко цели или се състои от няколко части, които са неразривно свързани, без никоя от тях да е акцесорна по отношение на другите, материалноправното основание за решение съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС ще трябва, по изключение, да включва съответните различни правни основания.

4.2.2. Приложение в конкретния случай

Що се отнася до материалноправното основание, ЕС се присъедини към Истанбулската конвенция по отношение на въпросите, попадащи в неговата изключителна компетентност, а именно въпросите, свързани с институциите и публичната администрация на Съюза¹⁸, и въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане¹⁹. Присъединяването на ЕС към Истанбулската конвенция беше разделено в две отделни решения на Съвета, за да се вземе предвид специалната позиция на Дания и Ирландия по отношение на дял V от ДФЕС. Следователно решението за установяване на

¹⁷ Решение на Съда на Европейския съюз от 7 октомври 2014 г., Германия/Съвет, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, т. 61—64.

¹⁸ Решение (ЕС) 2023/1075 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на институциите и публичната администрация на Съюза (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/OJ>).

¹⁹ Решение (ЕС) 2023/1076 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на частите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, и по отношение на правото на убежище и забраната за връщане (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/OJ>).

позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Комитета на страните, също трябва да бъде разделено на две решения, когато съответните препоръки или заключения се отнасят и до двата въпроса.

Предвидените актове преследват цели и съдържат части в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси (член 82, параграф 2 и член 84 от ДФЕС), както и на правото на убежище и забраната за връщане (член 78, параграф 2 от ДФЕС). Те са неразривно свързани, без някоя от целите или частите да е акцесорна по отношение на другите. Поради това материалноправното основание за предложеното решение включва следните разпоредби: член 78, параграф 2, член 82, параграф 2 и член 84 от ДФЕС.

4.3. Заключение

Правното основание за предложеното решение следва да бъде член 78, параграф 2, член 82, параграф 2 и член 84 във връзка с член 218, параграф 9 от ДФЕС.

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Комитета на страните по Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие на неговото 19-о заседание, във връзка с препоръките и заключенията, адресирани към някои страни по Конвенцията, относно изпълнението от тяхна страна на тази Конвенция по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 78, параграф 2, член 82, параграф 2 и член 84, във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие („Конвенцията“) беше сключена от Съюза с Решение (ЕС) 2023/1075 на Съвета²⁰ по отношение на институциите и публичната администрация на Съюза и с Решение (ЕС) 2023/1076 на Съвета²¹ по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане, доколкото тези въпроси попадат в обхвата на изключителната компетентност на Съюза, и влезе в сила за Съюза на 1 октомври 2023 г.
- (2) Съгласно член 66, параграф 1 от Конвенцията Експертната група за действие срещу насилието над жени и домашното насилие (GREVIO) следи за изпълнението на Конвенцията от страните по Конвенцията („страните“). Съгласно член 68, параграф 11 от Конвенцията GREVIO трябва да приеме доклад и заключения относно мерките, предприети от съответната страна за изпълнение на разпоредбите на Конвенцията.

---

²⁰ Решение (ЕС) 2023/1075 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на институциите и публичната администрация на Съюза (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 1), [Решение 2023/1075 — BG — EUR-Lex](#).

²¹ Решение (ЕС) 2023/1076 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на частите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, и по отношение на правото на убежище и забраната за връщане (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 4), [Решение 2023/1076 — BG — EUR-Lex](#).

- (3) Комитетът на страните (наричан по-нататък „Комитетът“) може да приема препоръки, адресирани до съответната страна, в съответствие с член 68, параграф 12 от Конвенцията въз основа на доклада и заключенията на GREVIO. В тези препоръки трябва да се прави разграничение между мерките, които трябва да бъдат предприети възможно най-скоро, с изискване да се докладва на Комитета в срок от три години, и мерките, които, макар и важни, могат да бъдат предприети на по-късен етап. След изтичането на 3-годишния срок страната трябва да докладва на Комитета за предприетите мерки в 10 конкретни области от Конвенцията. Въз основа на този доклад и на всяка допълнителна информация Комитетът приема заключения относно изпълнението на препоръките, като тези заключения се изготвят от секретариата на Комитета.
- (4) Съгласно член 68, параграф 3 от Конвенцията процедурите за оценка след първоначалната базова оценка на GREVIO се разделят на кръгове („тематични кръгове на оценка“). Първият кръг за тематична оценка е озаглавен „Изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие“ и се отнася до 20 члена от Конвенцията, а именно членове 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 и 56. На своето 17-о заседание, проведено на 17 декември 2024 г., Комитетът прие решение относно препоръките, които трябва да бъдат приети от Комитета на страните с оглед на докладите на GREVIO, приети като част от първия кръг за тематична оценка, съдържащи се в документ IC-CP(2024)10 rev.
- (5) Очаква се по време на 19-ото си заседание на 11 декември 2025 г. Комитетът да приеме следните проекти на препоръки (една въз основа на кръга на базова оценка и седем — въз основа на първия кръг за тематична оценка) и проект на заключения относно прилагането на Конвенцията от девет страни (наричани съответно „проектите на препоръки“ и „проекта на заключения“, а заедно „предвидените актове“):
- (1) Препоръка относно прилагането на Истанбулската конвенция от Обединеното кралство, съдържаща се в документ IC-CP(2025)22proov;
  - (2) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Андора, съдържащи се в документ IC-CP(2025)23proov;
  - (3) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Белгия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)24revproov;
  - (4) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Франция, съдържащи се в документ IC-CP(2025)25proov;
  - (5) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Италия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)26proov;
  - (6) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Нидерландия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)27proov;
  - (7) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Португалия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)28proov;

- (8) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Сърбия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)29prov; както и
- (9) Заключение относно изпълнението на препоръките по отношение на Полша, приети от Комитета на страните, съдържащи се в документ IC-CP(2025)30prov.
- (6) Предвидените актове се отнасят до изпълнението на разпоредбите на Конвенцията, отнасящи се до съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, например въпросите, свързани със защитата и подкрепата на жертвите на насилие над жени и домашно насилие. Проектите на препоръки и заключения се отнасят и до прилагането на разпоредбите на Конвенцията, свързани с правото на убежище и забраната за връщане. Тези въпроси са обхванати от достиженията на правото на Съюза, и по-специално от Директива 2003/86/ЕО на Съвета²², директиви 2012/29/ЕС²³, (ЕС) 2024/1346²⁴ и (ЕС) 2024/1385²⁵ на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕС) 2024/1348 на Европейския парламент и на Съвета²⁶. Предвидените актове ще породят правни последици, тъй като могат да окажат съществено въздействие върху съдържанието на правото на Съюза, поради това, че могат да повлияят върху тълкуването на съответните разпоредби на Конвенцията в бъдеще. Поради това е целесъобразно да се определи позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в Комитета по отношение на въпросите, отнасящи се до съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане.
- (7) Следва да се отбележи, че препоръките, отнасящи се до някои членове от Конвенцията, са само частично обхванати от компетентността на Съюза. По отношение на въпросните членове настоящото решение следва да не засяга компетентността на държавите членки, така че, например: що се отнася до препоръките по членове 49 и 50 от Конвенцията, настоящото решение не следва да засяга компетентността на държавите членки по отношение на вътрешната организация и управлението на техните съдебни системи; що се отнася до препоръките по членове 11 и 20 от Конвенцията, настоящото решение не следва да засяга компетентността на държавите членки за организиране и предоставяне на здравни услуги и медицински грижи; що се отнася до препоръките по член 14 от Конвенцията, настоящото решение не следва да засяга компетентността на държавите членки по отношение на съдържанието на преподаването и

²² Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 г. относно правото на събиране на семейството (ОВ L 251, 3.10.2003 г., стр. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

²³ Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 57—73, <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/OJ>).

²⁴ Директива (ЕС) 2024/1346 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 г. за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила (ОВ L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/OJ>).

²⁵ Директива (ЕС) 2024/1385 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 г. относно борбата с насилието над жени и домашното насилие (ОВ L, 2024/1385, 24.5.2024 г., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

²⁶ Регламент (ЕС) 2024/1348 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 г. за установяване на обща процедура за международна закрила в Съюза и за отмяна на Директива 2013/32/ЕС (ОВ L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

организацията на образователните системи, а що се отнася до препоръките по член 31 от Конвенцията, настоящото решение не следва да засяга компетентността на държавите членки в областта на семейното право.

- (8) Що се отнася до Обединеното кралство, проектът на препоръка относно прилагането на Конвенцията от негова страна включва необходимостта от: хармонизиране на съществуващите правни определения в съответствие с Конвенцията (член 3 от Конвенцията); гарантиране, че разпоредбите на Истанбулската конвенция се прилагат без дискриминация и интегрират в политиките гледните точки и нуждите на жените, изложени на интерсекционална дискриминация (член 4 от Конвенцията); осигуряване на подходящи и устойчиви финансови ресурси за всички политики, насочени към борба с насилието над жени, и устойчиво финансиране за съответните организации на гражданското общество (член 8 от Конвенцията); засилване на признаването и подкрепата за организациите на гражданското общество (член 9 от Конвенцията); предоставяне на националните координиращи органи на необходимия мандат и компетентност и гарантиране на координацията и изпълнението на политиките и мерките за предотвратяване и борба с всички форми на насилие над жени и осигуряване на техния независим мониторинг и оценка, подкрепени от съответните данни (член 10 от Конвенцията); хармонизиране на системите за събиране на данни и гарантиране на систематичното събиране на дезагрегирани данни относно насилието над жени (член 11 от Конвенцията); осигуряване на обучение за съответните специалисти относно подходящите начини на реагиране и разследване на насилието над жени (член 15 от Конвенцията); премахване на бариерите за достъп до общите услуги за подкрепа (член 20 от Конвенцията); предоставяне на специализирани услуги за подкрепа, обезпечени с достатъчно персонал и ресурси, на всички жертви и увеличаване на броя и капацитета на подслоните за жертви на насилие над жени и домашно насилие (членове 22 и 23 от Конвенцията); гарантиране, че насилието над дете може да се разглежда като отегчаващо вината обстоятелство, независимо от връзката на извършителя с детето (член 46 от Конвенцията); намаляване на вторичната виктимизация, като се гарантира, че лицата, извършващи разследване и съдебно преследване на актове на насилие над жени, разполагат с подходящ експертен опит по тези въпроси, и гарантиране, че случаите се разглеждат ефикасно и без забавяне (член 50 от Конвенцията); гарантиране на въвеждането и изпълнението на незабавни заповеди за забрана, когато е необходимо (член 52 от Конвенцията); и осигуряване на достъп до подходящо и безопасно настаняване за всички жени и момичета по време на процедурата за предоставяне на убежище и на отчитащи особеностите на пола стандарти в приемните центрове (член 60 от Конвенцията). Тъй като проектът на препоръка по тези въпроси е в съответствие с политиките и целите на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане и не поражда опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не повдига възражения срещу приемането му.
- (9) Що се отнася до Андора, проектът на препоръки относно прилагането на Конвенцията от нейна страна включва необходимостта от: разработване на дългосрочна всеобхватна стратегия за предотвратяване и борба с всички форми на насилие над жени, обхванати от Конвенцията; осигуряване на пълноценно участие на организациите за правата на жените в изготвянето на политиките и редовно оценяване на тези политики въз основа на подробни показатели

(член 7); гарантиране, че на НПО в областта на правата на жените се предоставят достатъчно субсидии и време за извършване на поверените им дейности (член 8); по-нататъшно разширяване на събирането на дезагрегирани данни за всички форми на насилие, обхванати от Истанбулската конвенция, и осигуряване на наличието на пълен набор от данни за съдебните решения, свързани с насилието над жени и домашното насилие (член 11); разширяване на сферата на кампаниите за превенция, така че да включват всички форми на насилие, обхванати от Истанбулската конвенция (член 12 от Конвенцията); осигуряване на достатъчно човешки ресурси и подходящи квалификации за специалистите, работещи по програми за извършителите, разработване на минимални стандарти и въвеждане на специална програма за извършителите на сексуално насилие (член 16); гарантиране, че специализираните услуги за подкрепа отговарят на нуждите на жертвите и че жените мигранти, жените бежанци и жените, търсещи убежище, имат пълен достъп до тези услуги (членове 22 и 60); полагане на усилия за подобряване на полицейските операции, като се вземат предвид всички форми на насилие над жени, обхванати от Истанбулската конвенция, и повишаване на осведомеността на съответните специалисти (членове 49 и 50); предприемане на мерки, за да се гарантира, че всички заинтересовани страни извършват оценка на риска за всички форми на насилие, обхванати от Конвенцията, и я повтарят редовно (член 51); гарантиране, че незабавните заповеди за забрана могат да се издават незабавно, когато е налице непосредствена опасност, и установяване на ясна правна рамка, която гарантира правилното управление на незабавните заповеди за забрана (член 52); и гарантиране, че жертвите на всички форми на насилие, обхванати от Конвенцията, могат да се възползват от заповедите за защита и че нарушенията се наказват (член 53). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане и не поражда опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не повдига възражения срещу приемането му.

- (10) Що се отнася до Белгия, проектът на препоръки относно прилагането на Конвенцията от нейна страна включва необходимостта от: осигуряване на по-голяма съгласуваност на политиките и мерките във връзка с предотвратяването и борбата с насилието над жени между различните равнища на управление в страната (член 7 от Конвенцията); осигуряване на разбивка на събираните данни и хармонизиране на събирането на данни (член 11 от Конвенцията); осигуряване на предаването на знания относно понятието за свободно изразено съгласие в сексуалните отношения (член 14 от Конвенцията); въвеждане на първоначално и продължаващо обучение за служителите от всички нива в сферата на правоприлагането и за всички имащи отношение специалисти в здравеопазването и приемане и разпространяване на стандарти за качество на курсовете за обучение (член 15 от Конвенцията); засилване на подкрепата за възстановяването и икономическата независимост на жените — жертви на насилие, чрез подходящи мерки и въвеждане на стандартизирани пътеки за полагане на грижи в сектора на здравеопазването, за да се гарантира идентифицирането на жертвите и насочването им към подходящи специализирани услуги за подкрепа (член 20 от Конвенцията); увеличаване на броя и капацитета на подслоните само за жени и гарантиране, че таксите не са пречка за достъпа до подслоните, както и създаване на общонационална гореща телефонна линия, която да служи като единно звено за контакт за всички жертви

(член 22 от Конвенцията); гарантиране, че в местата за осъществяване на посещения под наблюдение се осигурява безопасността на децата и техните майки и се избягва вторична виктимизация (член 31 от Конвенцията); гарантиране на ефективност, че прокуратурата дава приоритет на тези случаи и прилага основано на пола и ориентирано към жертвите разбиране за насилието над жени, осигуряване на наличието на ефективни гаранции за предотвратяване на неподходящото използване на медиация и предприемане на мерки за избягване на различията в съдебните действия по всички случаи на насилие над жени (членове 49 и 50 от Конвенцията); премахване на пречките пред използването на незабавните заповеди за забрана, заповедите за защита и ограничителните заповеди, гарантиране, че тези заповеди са на разположение и достъпни за всички жертви и че могат да бъдат поискани независимо от други процедури (членове 52 и 53 от Конвенцията); и оценяване на прилагането на съществуващите мерки за защита и гарантиране, че всички въведени мерки се прилагат на практика за жертвите на всички форми на насилие, обхванати от Конвенцията (член 56 от Конвенцията). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и не поражда опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не повдига възражения срещу приемането му.

- (11) Що се отнася до Франция, проектът на препоръки относно прилагането на Конвенцията от нейна страна включва необходимостта от: разработване на дългосрочна всеобхватна стратегия за предотвратяване и борба с всички форми на насилие над жени, обхванати от Конвенцията, осигуряване на разпределението на достатъчно ресурси за органа, координиращ политиките за предотвратяване и борба с насилието над жени; осигуряване на пълноценното участие на сдруженията за защита на правата на жените в изготвянето на политиките и редовно оценяване на тези политики въз основа на предварително определени показатели (членове 3 и 7 от Конвенцията); продължаване на усилията за осигуряване на достатъчно финансиране за политиките за предотвратяване и борба с всички форми на насилие над жените и гарантиране, че организациите за защита на правата на жените разполагат с достатъчно и стабилни финансови ресурси, за да извършват своята работа (член 8 от Конвенцията); гарантиране, че данните, събирани от съдебните служби, са дезагрегирани (член 11 от Конвенцията); подобряване на усилията и оценка на въздействието на мерките в областта на първичната превенция (член 12 от Конвенцията); гарантиране, че всички специалисти, които са в контакт с жертвите и извършителите, получават обучение относно всички форми на насилие над жени и че това обучение се оценява (член 15 от Конвенцията); приемане и прилагане на минимални стандарти за програмите за извършителите на насилие и оценка на тяхното въздействие (член 16 от Конвенцията); гарантиране, че в цялата страна са създадени координационни органи и че новите механизми за обслужване на едно гише, създадени за предоставяне на подкрепа на жените жертви, включват всички съответни органи (член 18 от Конвенцията); осигуряване на достъп на всички жени — жертви на насилие, до съдебномедицинска експертиза и възможност за запазване на доказателства, и предприемане на допълнителни мерки за предотвратяване и борба с насилието над жени с увреждания (член 20 от Конвенцията); осигуряване на наличието на специализирана подкрепа в цялата страна, включително за жените — жертви на насилие, и за техните деца, пребиваващи в подслони, и гарантиране, че тези

услуги отговарят на цифровото измерение на насилието над жени (член 22 от Конвенцията); предоставяне на жертвите на сексуално насилие на медицински грижи, подкрепа при травми, съдебномедицински експертизи и психологическа помощ (член 25 от Конвенцията); гарантиране на безопасността на жертвите и техните деца при вземането на решения относно родителските права и правата на посещение чрез разширяване на прилагането на мерки за засилване на сътрудничеството между гражданските и наказателните съдилища и осигуряване на наличието на достатъчно места за осъществяване на посещения под наблюдение (член 31 от Конвенцията); засилване на мерките, предприети за насърчаване на жените — жертви на всички форми на насилие, обхванати от Истанбулската конвенция, да съобщават за такова насилие, и осигуряване на подходящи услуги за приемане и подкрепа; предприемане на мерки, за да се гарантира, че повече случаи на сексуално насилие достигат до етапа на наказателно преследване, и продължаване на усилията за осигуряване на подходящи съдебни действия в отговор на всички форми на насилие над жени (членове 49 и 50 от Конвенцията); осигуряване на систематично извършване на оценка на риска във всички случаи на насилие над жени (член 51 от Конвенцията); използване в по-голяма степен на заповедите за защита и гарантиране, че нарушенията се наказват (член 53 от Конвенцията); и ограничаване на вторичната виктимизация, на което могат да бъдат изложени жените — жертви на насилие, по време на производството (член 56 от Конвенцията). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и не поражда опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не повдига възражения срещу приемането му.

- (12) Що се отнася до Италия, проектът на препоръки относно прилагането на Конвенцията от нейна страна включва необходимостта от: въвеждане на определения за домашно насилие и насилие над жени, които са в съответствие с член 3, за да се гарантира общо използване на тези понятия (член 3 от Конвенцията), гарантиране, че националният план за действие относно насилието над жени е насочен към всички форми на насилие над жени и е подкрепен от график, финансови ресурси и показатели за измерване на напредъка; осигуряване на ефективни консултации с гражданското общество и по-добро координиране на изпълнението на съответните политики (член 7 от Конвенцията); осигуряване на устойчиво и дългосрочно финансиране за всички политики и мерки, насочени към предотвратяване и борба с насилието над жени, и предоставяне на достатъчно и устойчиво финансиране на подслоните (член 8 от Конвенцията); осигуряване на събирането и разбивката на данни от всички заинтересовани страни и хармонизирането на събирането на данни (член 11 от Конвенцията); осигуряване на преподаването на понятието за свободно изразено съгласие в сексуалните отношения (член 14 от Конвенцията); въвеждане на първоначално и продължаващо обучение за всички съответни специалисти относно всички форми на насилие над жени (член 15 от Конвенцията); увеличаване на броя и капацитета на подслоните с подходящо географско разпределение и осигуряване на настаняване за всички жертви, гарантиране, че жертвите на генитално осакатяване на жени имат достъп до подкрепа по гореща телефонна линия, и гарантиране, че психологическите консултации за деца, изложени на домашно насилие или други форми на насилие над жени, не подлежат на одобрение от двамата родители (членове 22, 23, 24 и 26 от

Конвенцията); осигуряване на безопасни помещения за осъществяване на посещения под наблюдение с подкрепата на специалисти, обучени в областта на домашното насилие (член 31); гарантиране, че службите за възстановително правосъдие в случаи на престъпления, попадащи в обхвата на Истанбулската конвенция, се използват предпазливо и се основават на свободното и информирано съгласие на жертвата (член 48 от Конвенцията); гарантиране на своевременна и адекватна реакция от страна на правоприлагащите органи на сигналите, свързани с всички форми на насилие над жени, и ефективно разследване и наказателно преследване в такива случаи (членове 49 и 50 от Конвенцията); осигуряване на систематични оценки на риска за жертвите на всички форми на насилие над жени, които се основават на наръчници и насоки, и справяне с необходимостта от включване на децата и техните индивидуални рискове в оценката (член 51 от Конвенцията); и гарантиране, че незабавните заповеди за забрана се издават на практика, когато е необходимо, наблюдение на заповедите и реагиране в случай на нарушение, както и включване на децата в обхвата на незабавните заповеди за забрана и ограничителните заповеди (членове 52 и 53 от Конвенцията). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и не поражда опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не повдига възражения срещу приемането му.

- (13) Що се отнася до Нидерландия, проектът на препоръки относно прилагането на Конвенцията от нейна страна включва необходимостта от: гарантиране, че определенията в документите за политиката отразяват факта, че домашното насилие засяга непропорционално жените, и привеждане на определенията в законодателството в съответствие с член 3б от Истанбулската конвенция (член 3 от Конвенцията); гарантиране, че политиките и мерките, предприети във връзка с предотвратяването и борбата с насилието над жени и домашното насилие, са координирани и че обхващат всички форми на насилие над жени, обхванати от Истанбулската конвенция, възлагане на ролята на координиращ орган на напълно институционализирани субекти с ясни мандати, правомощия и необходими ресурси и осигуряване на участието на неправителствени организации (НПО) в изготвянето на политиките (член 7 от Конвенцията); въвеждане на подходящо и устойчиво финансиране за политиките и мерките относно всички форми на насилие над жени и домашно насилие и гарантиране на подходящо и устойчиво финансиране за организациите за защита на правата на жените (член 8 от Конвенцията); адаптиране на категориите данни, които да се използват от сектора на правосъдието и от правоприлагащите органи, и осигуряване на разбивка на данните (член 11 от Конвенцията); засилване на обучението за всички специалисти, които работят с жертвите на насилие над жени във връзка с всички форми на насилие, обхванати от Истанбулската конвенция, като същевременно се използва експертният опит на организациите за защита на правата на жените (член 15 от Конвенцията); засилване на усилията за увеличаване на броя и капацитета на подслоните и способността им да отговарят на нуждите на жените, подложени на интерсекционална дискриминация (член 22 от Конвенцията); гарантиране на ефективно разследване и наказателно преследване в случаите на насилие над жени, обхванати от Конвенцията, и предприемане на мерки за насърчаване на жените жертви да подават сигнали, включително жените, изложени на риск от интерсекционална дискриминация (членове 49 и 50 от Конвенцията);

предприемане на мерки за осигуряване на оценки на риска, отчитащи особеностите на пола, в случаите на домашно насилие и други форми на насилие над жени като част от ответните междуведомствени действия (член 51 от Конвенцията); и преразглеждане и разширяване на системата за ограничителни заповеди и незабавни заповеди за забрана в съответствие с Конвенцията, за да се гарантира, че съответните органи могат да издават такива заповеди незабавно в случаи на непосредствена опасност (член 52 от Конвенцията). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и не поражда опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не повдига възражения срещу приемането му.

- (14) Що се отнася до Португалия, проектът на препоръки относно прилагането на Конвенцията от нейна страна включва необходимостта от: осигуряване на подходящи финансови ресурси за изпълнението на националните стратегии и планове за действие, както и устойчиво финансиране за организациите за защита на правата на жените (член 8 от Конвенцията); осигуряване на първоначално и продължаващо обучение за членовете на съдебната власт относно всички форми на насилие над жени, обхванати от Конвенцията, и гарантиране, че всички съответни специалисти получават непрекъснато обучение относно насилието над жени (член 15 от Конвенцията); осигуряване на наличие в достатъчна степен на програми за извършителите на домашно и сексуално насилие, приемане на минимални стандарти и тяхното оценяване (член 16 от Конвенцията); разработване на координирани междуведомствени действия в отговор на всички форми на насилие над жени (член 18 от Конвенцията); създаване на гореща телефонна линия за жени — жертви на различни форми на насилие, увеличаване на броя и капацитета на подслоните само за жени за жертвите на всички форми на насилие над жени и гарантиране на наличието на специализирани услуги за подкрепа и премахване на изискването жените жертви да подават сигнал за престъпление, за да получат достъп до подслон (член 22 от Конвенцията); отдаване на приоритет на безопасността и зачитането на правата на жените жертви и техните деца при осъществяването на посещения под наблюдение (член 31 от Конвенцията); гарантиране на бърза и отчитаща особеностите на пола реакция от страна на служителите на правоприлагащите органи във всички случаи на насилие над жени, включително в тяхното цифрово измерение; гарантиране, че случаите се разследват ефективно (членове 49 и 50 от Конвенцията); и привеждане в съответствие с Конвенцията на системата за незабавни заповеди за забрана и системата за заповеди за защита и ограничителни заповеди; гарантиране, че обхватът и срокът на действие на заповедите за защита се определят за всеки отделен случай, че мониторингът на заповедите за защита е засилен и че нарушенията на тези заповеди подлежат на възпиращи санкции (членове 52 и 53 от Конвенцията). Тъй като тези препоръки са в съответствие с политиките и целите на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и не пораждат опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не повдига възражения срещу приемането им.
- (15) Що се отнася до Сърбия, проектът на препоръки относно прилагането на Конвенцията от нейна страна включва необходимостта от: хармонизиране на определенията за домашно насилие в различните закони в съответствие с Конвенцията, осигуряване на ефективно изпълнение и мониторинг на националната стратегия и разпределяне на достатъчно ресурси на

компетентния(ите) орган или органи, отговарящ(и) за координацията, изпълнението, мониторинга и независимата оценка на политиките и мерките, насочени към всички форми на насилие над жени (членове 3 и 7); осигуряване на подходящи и устойчиви финансови средства за законодателството, политиките и мерките за предотвратяване и борба с насилието над жени и домашното насилие и гарантиране на устойчиво финансиране за женските организации, предоставящи специализирана подкрепа на жертвите (член 8 от Конвенцията); осигуряване на разбивка на събираните данни по съответните фактори и хармонизиране на събирането на данни (член 11 от Конвенцията); осигуряване на редовни превантивни мерки за премахване на свързаните с пола стереотипи, насърчаване на кампании за повишаване на осведомеността, насочени към всички форми на насилие над жени, включително тяхното цифрово измерение, и насочени към обществото като цяло (член 12 от Конвенцията); осигуряване на систематично начално и продължаващо обучение за всички съответни специалисти (член 15 от Конвенцията); разширяване и предоставяне на достатъчни ресурси за програмите за извършители на домашно насилие и приемане на общи стандарти (член 16 от Конвенцията); подобряване на достъпа на жертвите до финансова подкрепа, жилищно настаняване и заетост и гарантиране на безплатни съдебномедицински експертизи (член 20 от Конвенцията); увеличаване на броя на местата в подслоните, за да се гарантира безопасно настаняване на всички жертви, включително на тези, които се сблъскват с интерсекционална дискриминация (член 22 от Конвенцията); гарантиране на кризисни центрове за насочване на жертвите на изнасилване или на сексуално насилие из цялата страна, които да бъдат на разположение независимо от готовността на жертвата да подаде сигнал за престъплението (член 25 от Конвенцията); насърчаване на подаването на сигнали за всички форми на насилие над жени, повишаване на осведомеността на правоприлагащите органи с цел гарантиране на ответни действия, които отчитат особеностите на пола, засилване на събирането на доказателства и предприемане на мерки за гарантиране на ефективното разглеждане на случаите (членове 49 и 50 от Конвенцията); осигуряване на обучение и насоки за полицейските служители относно оценките на риска и включване на всички съответни институции в оценката (член 51 от Конвенцията); подобряване на мониторинга и спазването на спешните и разширените защитни мерки, включително чрез електронно наблюдение; гарантиране на последователност в процеса и систематично включване на децата както в спешните мерки за защита, така и в заповедите за защита с дълъг срок (член 52 и 52 от Конвенцията); и гарантиране на ефективното прилагане на всички мерки за защита на жертвите по време на разследванията и съдебните производства и защита на жертвите от сплашване, действия с цел отмъщение и повторна виктимизация, като се отстоява правото им да бъдат надлежно информирани при издаването на заповеди или освобождаването или бягството на извършителите (член 56 от Конвенцията). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и не поражда опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не повдига възражения срещу приемането му.

- (16) Що се отнася до Полша, проектът на заключения относно прилагането на Конвенцията от нейна страна включва необходимостта от: гарантиране, че разпоредбите на Конвенцията се прилагат без дискриминация, и справяне с множеството форми на дискриминация, с които се сблъскват определени групи

жертви при достъпа си до защита и подкрепа (член 4 от Конвенцията); разработване на общонационални, всеобхватни и координирани политики за предотвратяване и борба с всички форми на насилие над жени, обхванати от Конвенцията, укрепване на механизмите за междуинституционално сътрудничество между органите, за да се гарантира достъпът на жертвите до механизми за подкрепа и защита (член 7 от Конвенцията); увеличаване на финансовите средства за предотвратяване и борба с всички форми на насилие над жени, осигуряване на финансиране за НПО и гарантиране на тяхното участие в изпълнението и мониторинга на всички съответни политики (член 8 от Конвенцията); предоставяне на необходимите човешки и финансови ресурси на координиращия орган за Истанбулската конвенция и осигуряване на участието на организациите за защита на правата на жените (членове 9 и 10 от Конвенцията); гарантиране на събирането на дезагрегирани данни и хармонизиране на събирането на данни между съответните служби (член 11 от Конвенцията); гарантиране на възможността за издаване на незабавни заповеди за забрана, ограничителни заповеди и заповеди за защита при всички форми на насилие съгласно Конвенцията и гарантиране на санкции в случай на нарушение (членове 52 и 53 от Конвенцията); осигуряване на бърз достъп до процедури за предоставяне на убежище за жени, търсещи убежище, осигуряване на процедури, отчитащи особеностите на пола, и спазване на принципа на забрана за връщане (членове 60 и 61 от Конвенцията). Тъй като този проект на заключения е в съответствие с политиките и целите на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане и не поражда опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не повдига възражения срещу приемането му.

- (17) Ирландия не е обвързана от Решение (ЕС) 2023/1076 на Съвета и следователно не участва в приемането на настоящото решение.
- (18) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Комитета на страните, създаден съгласно член 67 от Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие, на неговото 19-о заседание, е да не се повдигат възражения срещу приемането на следните актове:

- (1) Препоръка относно прилагането на Истанбулската конвенция от Обединеното кралство, съдържаща се в документ IC-CP(2025)22prov;
- (2) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Андора, съдържащи се в документ IC-CP(2025)23prov;
- (3) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Белгия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)24revprov;

- (4) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Франция, съдържащи се в документ IC-CP(2025)25prov;
- (5) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Италия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)26prov;
- (6) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Нидерландия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)27prov;
- (7) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Португалия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)28prov;
- (8) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Сърбия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)29prov; както и
- (9) Заключение относно изпълнението на препоръките по отношение на Полша, приети от Комитета на страните, съдържащи се в документ IC-CP(2025)30prov.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на   година.

*За Съвета
Председател*